

راديو دېروز در ايران يا به ۸۲ سالگي گذاشت و اين در حالي است که طی این سال‌ها فراز و نشیب‌های بسیاری را از سر گذشته است.

به گزارش ایرنا، اولین فرستنده عمومی راديو در ايران به ساعت نوزده ۴ اردیبهشت ۱۳۱۹ در تهران با نام «راديو تهران» گشایش یافت. از فردای آن روز برنامه‌های عادی راديو آغاز شد و چون برنامه‌ها تنها در تهران قابل دریافت بود راديو تهران نامیده می‌شد.

البته در آن دوره بیشتر برنامه‌های راديو را موسیقی و خبر تشکیل می‌داد و کارکرد دیگری برای آن در نظر گرفته نشده بود تا اینکه کم‌کم برنامه‌های ادبی و طنز نیز به این جعبه خیال‌انگیز راه پیدا کردند و این رسانه می‌رقیب دل مردمان بسیاری را به‌دست آورد تا جایی که مونس زنان قالی‌باف و چوپانانی شد که در دل صحرا به جای نواختن نی برای گوسفندانشان، دل را با برنامه‌های راديو جلا می‌دادند. در شهرها نیز وضعیت به همین منوال بود و در هر سرای عمومی صدای راديو به گوش می‌رسید و در مواقع مهم‌تر نیز مردم برای گوش دادن به راديو گردهم می‌آمدند.

رقابت تنگاتنگ با تلویزیون و فضای مجازی

خوش اقبالی راديو همچنان ادامه داشت تا اینکه خبر آمد جعبه جلوبوی در راه است. اوایل که تلویزیون آمد، گران بود و کم، به همین دلیل راديو همچنان یکه‌تاز می‌کرد اما با وفور تلویزیون و اخت مردم با آن، کم‌کم راديو به حاشیه رانده شد و به همان میزان هم مخاطبانش کمتر شدند. اما این رسانه دست از تلاش برنداشت. سعی کرد هر کجا که هنوز پای تلویزیون، ماهواره و اینترنت باز نشده خود را سرر پا نگه دارد تا مخاطبش او را به قیمت تصویر نفروشد. نتیجه آن شد که کارکرد آموزش یکی از مهم‌ترین بخش‌های راديو شد و کم‌کم راديو به سمت تخصص‌گرایی قدم برداشت و در این مسیر دل مخاطبان همیشه همراهش را به دست آورد و در این مسیر نیز موفق بود. راديو هنوز مخاطبانی دارد که به هیچ قیمت حاضر به ترک او نیستند و او را با هیچ منتشین دیگری عوض نمی‌کنند.

صاحب این صدا متخمسیر است!

امروز شبکه‌های راديویی بسیاری داریم که در ايران فعالیت می‌کنند و هر کدام هم جامعه هدف خود را دارند؛ یکسری جوانان را مشغول می‌کنند، یکسری اقتصاددان‌ها را، و یکسری زنان خانه‌دار را و خلاصه هر علاقه‌مند به راديویی می‌تواند نیاز خود را در این حیطه برآورده کند.

البته نقش گویندگان و هنرمندان راديو در توفیق آن

زندگی پس از زندگی به بیان تجربیات مرگ موقت افرادی می‌پردازد که در شرایط مرگ کلینیکی و یا خروج موقت روح از جسم قرار گرفته‌اند. این برنامه در ایام ماه مبارک رمضان هرشب ساعت ۱۸:۳۰ از شبکه چهار پخش می‌شود و تکرار آن نیز ساعت ۲۳:۴۰ همان روز و ۱۲ روز بعد پخش خواهد بود.

بنابر اعلام نظرسنجی مرکز تحقیقات سازمان صداوسیما پیرامون برنامه‌های سیما در رمضان ۱۴۰۱، «زندگی پس از زندگی» با ۱۴ درصد بیننده و ۸۱٫۷ درصد رضایت زیاد تاکنون در صدر برنامه‌های پر مخاطب افطار سیما قرار گرفته است.

تاکنون دو فصل از «زندگی پس از زندگی» در سال‌های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ در ایام ماه مبارک پیش از افطار پخش شده است. فصل سوم نیز در ماه مبارک رمضان ۱۴۰۱ در حال پخش است. تهیه‌کننده و مجری برنامه «زندگی پس از زندگی» از منتقدان و مخالفان این برنامه در خواست کرد قسمت‌های امروز و فردای این برنامه را تماشاً کنند و پاسخ دهند چگونه می‌شود تجربه رایوان را توهم، خواب، تخیل، اتفاقات مغزی و دروغ بردازی نامید.

به گزارش ایرنا، عباس موزون با انتشار ویدئویی در صفحه اینستاگرامی‌اش نوشت: هم منتقدان دلپسوز و هم معزبان خوش سوزخ قسمت‌های فردا و من فردا را ببینند و پاسخ دهند که: کیسای این تجربه نوعی ناشی از کارکرد مغز یا فعلل و انفعالات درون حجممه است؟

وی افزود: اخبار رسیده حاکی از تلاش سازماندهی شده ی برخی افراد شناخته شده برای گسیل تخریب‌های سوزنده و نه ارایه ی نقدهای سازنده است. به صورت حساب شده و سازماندهی شده قرار است یک حرکت‌هایی با ظاهر علمی و نقد اما بسا نیت‌های دیگری شکل بگیرد و به برنامه هجمه کنند. بسیاری از مخاطبان و علاقه مندان این موضوع را خبر دادند و ابراز نگرانی و دلسوزی کردند. خطاب به مخاطبان برنامه می‌گویم نگران نباشید. این راه طولانی ادامه دارد. چون ایسن راه روزنور نه شروعیث این برنامه و بنده است و نه پایانش. موزون با یادآوری این نکته‌ که در حال تدوین برنامه هستیم تاکید کرد: تا پایان رمضان هر کارم تمرکز دارم و سکوت می‌کنم و پس از پایان رمضان به نقدهای ه ظاهر علمی پاسخ می‌دهم. کار خیی صاحب دارد و با خاک پاشیدن خورشید را نمی‌شود خاموش کرد. این تحقیق پشتش و قیانونسند است و بنده کمترین نگرانی بابت پاسخگویی به نقدها را ندارم.

راديو در ايران ۸۲ ساله شد

نمی‌توان نادیده گرفت، از زمان راه اندازی راديو در ايران چهره های بسياری برای این رسانه تلاش کردند و آن را به جایگاه امروزی رساندند تا جایی که پس از گذشت سالها هنوز نام آنها برای مخاطبان آشناست.

تنها صداست که می‌ماند

مرحوم مهران دوستی، رضا صفری، منوچهر نوردی و بهروز رضوی، علیرضا معینی، ژاله علو، مریم نشیبا و … همه از جمله صداهای ماندگاری هستند که «تنها صداست که می‌ماند» را ماندگار کردند.

البته در حال حاضر نیز جوانان بسیاری در شبکه های مختلف راديویی فعالیت می‌کنند و با جای پای بزرگان خود در این عرصه نهاده اند.

شونده راديو از پناه گاه هستيد

ایسن را هم به یاد نبریم که راديو به واسطه ایزان و در دسترس بودن، همواره بهترین گزینه برای ارسال اخبار فوری بوده است. در طول سال های جنگ تحمیلی، راديو مهمترین ابزار برای اطلاع رسانی بود. تا جایی که هنگام موشک باران و اعلام وضعیت قرمز، خانواده ها درحالی که به پناهگاه های خود می‌رفتند، بیشترشان راديوهای کوچکی در دست داشتند تا از آخرین اخبار و وضعیت کشور

زمينه انتقال اخبار و اطلاعات مواجه بوده‌اید که امروز این حرف را می‌زنید؟، نیز عنوان داشت: بله. آن زمان همه چیز محدود بود. دسترسی‌ها بسیار سخت بود و نیروی انسانی در انتقال اطلاعات نقش بسیار مهمی داشت. می‌توانم بگویم که مدیریت برنامه‌های راديو در آن زمان از سخت‌ترین مسئولیت‌ها در دوران تاریخ راديو بود چون بسیاری از رویدادها را ما برای اولین بار درک می‌کردیم و درباره آن تجربه قبلی نداشتیم.ولی به همان نسبت هم باعث می‌شد تا ما تلاش بیشتری داشته باشیم و از همفکری و خرد جمعی بیشتری بهره ببریم.

وی درباره اینکه ایسن روزها و با پیشرفت تکنولوژی مخاطبان راديو ریزش کرده اند، گفت: در ظاهر این طور به نظر می‌رسد ولی نسبت به ابزارهایی که امروز در اختیار افراد قرار دارد، این طور نیست. راديو در حال حاضر شنوندگان وفاداری دارد که او را با هیچ چیز عوض نمی‌کنند و البته از این نکته غافل نشویم که بسیاری به دلیل سهل الوصول بودن آواها، آن را کنار نگذاشته‌اند و همچنان شنونده راديو هستند. ضمن اینکه برخی هم به دلیل طرح همان مباحث تخصصی آن را دنبال می‌کنند.

راديو: صدای مهربانی است

حمیدرضا صحرارکد مدیر شبکه راديویی تهران نیز با تبرییک روز راديو در گفت و گو با ایرنا درباره ۸۲ سالگی راديو در ايران گفت: از زمان حضور راديو در ايران که با تولد راديو تهران و جمله ماندگار «پنجا تهران است» همراه شده تا به امروز که تعدد شبکه های راديویی را شاهدیم، این رسانه گرم رسالت ابلاغ مفاهیم ارزشمندی را در سبتر صدا بر دوش گرفته است و صدای مهربانی را در جای‌جای تهران و ايران طنین انداز کرده است.

وی رسانه راديو را در دنیای معاصر، محملی برای تقویت گفت‌وگو مردمی دانست و اظهارداشت: راديو تنها یک جعبه جادویی نیست بلکه یک جعبه بزرگ فرهنگی است که به وسعت طنین اندازیش در مسیر عدالت طلبی و هویت بخشی به میراث ارزشمند ادبی و معنوی این مردم آگاهی می‌بخشد و امید می‌آفریند و در نهایت به دنبال تحولی مقدس است.

صحرارکد درباره استقبال مخاطب امروز از راديو نیز تصریح کرد: راديو رسانه‌ای است که هنوز گستره و اعتبارش آن برآمده‌اند و امروز شاهد بهترین و به روزترین برنامه‌ها در راديو هستیم.

این برنامه ساز پیشکسوت در پاسخ به این پرسش که احتمالا شما در دوران جنگ تحمیلی با شرایط سختی در

پاسخ مجری برنامه «زندگی پس از زندگی» به منتقدان:

پس از پایان رمضان پاسخ می‌دهم

چرا برنامه تلویزیونی «زندگی پس از زندگی» وجاهت دینی ندارد؟

پنچیده ای که در بین حکما و فلاسفه محل بحث‌های طولانی و پیچیده می‌باشد، تداوم حیات مثالی بدون نقش آفرینی دستگام مغز است که همچنان جزو مباحث قابل توجه محسوب می‌شود و به نظر من تنها نظریه حرکت جوهری ملاصدرا توانسته تا حد خوبی این مساله را حل کند.

پنجم، این پدیده که در برنامه تلویزیونی

«زندگی پس از زندگی» شاهد آن هستیم، یک امر فیزیکی است و نه متافیزیکی. در واقع همانطور که اشاره کردم، برای عموم مردم، این دستگاه پیچیده و شگوهمند مغز است که انسان را در این ساحت قرار می‌دهد و هر آنچه در این دستگاه رخ بدهد، یک رخداد فیزیولوژیکی است و قراردادن آن در عالم متافیزیک اشتباه است. ششم، مساله اصلی این است که این مشاهدات، در دریف خواب عمیق قابل تعریف است. یعنی فرد، شهود در بیداری که ندارد بلکه هر آنچه مشاهده می‌کند معیاره به زمان بیهوشی یا کماست. خواب عمیق، به دلیل قطع بخش مهمی از تعلقات جسمی، احساس سبک بالی شدیدی در انسان به وجود می‌آورد و شرایط در برای دریافت‌های ناشی از خیال متعالی و خیال منفصل فراهم می‌کند. ما در غیر حالات بیهوشی و کما نیز تجربه خواب عمیق را داریم و لذا لازم نیست این جنس مشاهدات را صرفا در افراد به کما رفته جستجو کنیم.

هفتم، حلقاتی از این روایات، در مواردی، پس از آنکه فرد بپوش می‌آید، فراموش می‌شود و فرد بعدا خودش تلاش می‌کند در جهت انسجام بخشی به روایت خود، حلقات مزبور را جایگزین حس‌گرا هستند با استقبال بیشتری روبرو می‌شود؛ این در حالی است که فهم حقیقت مرگ و جهان پس از آن به ظرفیت بالایی از کرده و یا برای آن توجیهات شبسه علمی یا معارفی پیدا می‌کنند. هشتم، افرادی که در این برنامه‌ها روایتگری می‌کنند به هیچ وجه دروغگو نیستند بلکه عمدتا انسان‌های خوب، راستگو و رقیق القلب به شمار می‌روند که واقعا درصدد بیان مشاهداتی هستند که در حالت بی هوشی به ویژه کما آنرا تجربه کرده‌اند. پس این روایات‌ها نه دروغ است و نه بی‌ارزش، لکن از توضیحات قبلی بنده روشن می‌شود که ارتباط دخی همه آنها به روح و عالم برزخ فاقد ادله روشن است. ضمنا روح یک امر مجرد است و تقلیل آن از سوی بعضی به یک دستگاه متافیزیکی ادراکی نیستند بلکه عمدتا انسان‌های خوب، راستگو و رقیق القلب به شمار می‌روند که واقعا درصدد بیان مشاهداتی هستند که در حالت بی هوشی به ویژه کما آنرا تجربه کرده‌اند. پس این روایات‌ها نه دروغ است و نه بی‌ارزش، لکن از توضیحات قبلی بنده روشن می‌شود که ارتباط دخی همه آنها به روح و عالم برزخ فاقد ادله روشن است. ضمنا روح یک امر مجرد است و تقلیل آن از سوی بعضی به یک دستگاه متافیزیکی ادراکی نیستند بلکه عمدتا انسان‌های خوب، راستگو و رقیق القلب به شمار می‌روند، بنابراین، روایت‌های برنامه تلویزیونی زندگی پس از زندگی فقط از آن جهت که شباهت‌هایی به برخی توصیفات دینی یا شبه دینی به علم عالم پس از مرگ دارد وجهت دینی نداشته و قابلیت تبدیل به معارف دینی حتی از نوع درجه دو آن نیز نخواهد داشت.

این کمیته را برپایی تور مجازی ۳۶۰ درجه دانست تا بازدیدکننده با ورود در این برنامه احساس کند در نمایشگاه حضور دارد و افزود: ما به همه مدیران کمیته‌ها اعلام کردیم که برنامه‌ها و همایش‌های مهم خود را به ما اعلام کنند تا همایش‌های آنها را پوشش دهیم. مانند مصاحبه با شخصیت‌ها در اتاق شبشه ای نمایشگاه که با مجری صدا و سیما برنامه‌ها اجرا می‌شود. ما تلاش کردیم به گونه ای برنامه ریزی شود تا علاقه مندان بتوانند با اینترنت کم سرعت نیز استفاده کنند.

اخبار کوتاه

برگزاری دومین جشنواره آیین‌های موسیقایی نواحی ایران

دومین جشنواره ملی موسیقی و آیین‌های موسیقایی نواحی ایران به دبیری علمی دامون شش بلوکی و دبیری اجرایی آرش صفری، ۲۵ تا ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ در شیراز برگزار می‌شود. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی جشنواره، در این دوره از جشنواره که به همت موسسه فرهنگی هنری آوای هنر ایل قشقایی و با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان فارس و شهرداری شیراز برگزار می‌شود، گروه‌های موسیقی نواحی از سراسر کشور با محوریت اجرای موسیقی و آیین‌های منطقه‌ای خود به روی صحنه می‌روند. این دوره از جشنواره اثرانی از اصیل‌ترین و ناب‌ترین گونه‌های موسیقی و آیین‌های موسیقایی اقوام ایرانی را با اولویت حفظ اصالت‌ها و ترویج فرهنگ غنی ایرانی جهت مخاطبان تخصصی و عام به بهترین شکل ممکن معرفی و به نمایش بگذارد. بر این اساس گروه‌های موسیقی نواحی و روایان آیین‌های بومی از مناطقی همچون لرستان، سیستان و بلوچستان، شیراز، آذربایجان، ترکمن‌صحرا، ایل‌یختیاری، ایل‌قشقایی، کهکلیویه و بویر احمد، خوزستان، گیلان، کرمان، کیش، کردستان، مازندران، بوشهر و تربت جام در دومین جشنواره ملی موسیقی و آیین‌های موسیقایی نواحی ایران به روی صحنه می‌روند. برگزاری کارگاه‌های پژوهشی، برگزاری آیین‌های موسیقایی کهن اقوام با اولویت آیین‌های موسیقایی ارزشمند دینی مذهبی، اجرای آیین‌های موسیقایی اصیل مناطق، تقدیر و تجلیل از خنیاگران و روایان و محققان برجسته کشور، دریافت مقالات علمی و پژوهشی با موضوعات مشخص در حوزه کارگاه‌های موسیقی مناطق مربوط و انتشار کتاب جشنواره از دیگر بخش‌های دومین جشنواره ملی موسیقی و آیین‌های موسیقایی نواحی ایران است. موسسه فرهنگی هنری آوای هنر ایل قشقایی با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی بر‌گزارکننده این جشنواره در اردیبهشت‌ماه در شهر شیراز است.

فیلمبرداری «چرا گریه نمی‌کنی؟» تمام شد

فیلمبرداری فیلم سینمایی «چرا گریه نمی‌کنی؟» دومین ساخته علیرضا معتمدی به پایان رسید. به گزارش ایسنا، معتمدی به گزارش ایسنا، معتمدی به پیش‌تر فیلم «ضا» را کارگردانی کرده، ساخت دومین فیلم خود را با نام «چرا گریه نمی‌کنی؟» به تهیه‌کنندگی رضا محقق از نیمه اسفندماه سال ۱۴۰۰ آغاز کرده بود. در این فیلم باران کوثری،هانیه توسلی، فرشته حسینی، مانی حقیقی، علی مصفا، لیندا کیانی، نهال دشتی و امیرحسین فتحی بازی کرده‌اند. معتمدی همانند فیلم «ضا» در اثر جدیدش بازی کرده است. «چرا گریه نمی‌کنی؟» داستان مردی است که توانایی گریه کردن را از دست داده است. نویسنده این فیلم نیز علیرضا معتمدی است و دیگر عوامل عبارتند از: مدیرفیلمبرداری: علی تبریزی، تدوین: میثم مولایی، صدابردار: امین میرشکاری، طراح گریم: عظیم فراین، طراح لباس: آرام موسوی، طراح صحنه: پوریا اخوان، علیرضا معتمدی، جلوه‌های ویژه کامپیوتری: حسن نجفی، جلوه‌های ویژه میدانی: آرش آقاییک، هماهنگی تولید: امیرمهدی نوری، مدیر تدارکات: سعید رضوی، عکاس: زهرا مصفا، مشاور رسانه‌ای: آیدا اورنگ، طراح گرافیک: حمیدرضا بیدقی.

تهیه‌کننده فیلم «انفرادی»:

فیلم من ۱۲۰ میلیارد می‌فروشد

تهیه‌کننده فیلم سینمایی «انفرادی» که سال گذشته، با فیلم کمدی توانست «بنیامین» گیشه‌های سینمای ایران را رونق ببخشد و ۵۹ میلیارد تومان به آن تزریق کند، حالا چهارشنبه و با

اکران «انفرادی» قصد دارد تا رکوردهای جدیدی را به نام خود ثبت کند. ابراهیم عامریان در گفت‌وگو با ایرنا، از خوش‌بینی بالای خود نسبت به فروش انفرادی گفت و تاکید کرد: زمانی که ما این فیلم را تولید می‌کردیم، خبری از کرونا نبود و با توجه به ویژگی‌های اثر، مطمئن بودیم که به راحتی می‌توانیم ۴ میلیون مخاطب را به سینماها بکشانیم. وی ادامه داد: در شرایط کنونی که وضعیت اقتصادی مردم بسیار ضعیف شده و کرونا همچنان سایه سنگین خود را حفظ کرده است، مطمئن هستم که حداقل ۳ میلیون نفر به تماشای این فیلم می‌نشینند و از همین بابت اعلام می‌کنم که این فیلم، گیشه ۱۲۰ میلیاردی را به همراه خواهد داشت. عامریان به میزبانی‌های صورت‌گرفته در این فیلم اشاره کرد و افزود: میزبانی در این فیلم در اندازه عرف سازمان سینمایی صورت گرفته و دو طرف تلاش کردنت تا در فضایی محتربانه، با یکدیگر همکاری کنند و در نهایت، میزان میزبانی‌ها به اندازه‌ای نبود که بخواد به فیلم لطمه بزند. کمدی انفرادی در تابستان ۱۳۹۸ جلوی دوربین رفت. در این فیلم، مهدی‌هاشمی، رضا عطاران و احمد مهران‌فر عهده‌دار نقش‌های اصلی هستند. سرزو ارجمند، شقایق دققان و سرویس همتی، دیگر بازیگران فیلم هستند. همسر اطیابی کارگردان فیلم سینمایی انفرادی است. این فیلم کمدی از صبح چهارشنبه در سراسر کشور به روی پرده می‌رود. علاقه‌مندان به تماشای این فیلم از هم اکنون می‌توانند نسبت به پیش‌خرید بلیت آن اقدام کنند.

بازگشت کارگردان و بازیگر پیشکسوت به صحنه تئاتر بعد از ۳۶ سال

میترا زاهدی کارگردان و بازیگر پیشکسوت تئاتر بعد از ۳۶ سال با نمایش «خرگوش یا داستان بسیار عجیب یک خانواده نه چندان معمولی» به صحنه تئاتر ایران باز می‌گردد. به گزارش ایرنا، نمایش «خرگوش یا داستان بسیار عجیب یک خانواده نه چندان معمولی» نوشته کولین سئرو (Coline Sereau) بسا ترجمه و کارگردانی میترا زاهدی و تهیه‌کنندگی وحید کشاورز به‌زودی و برای اولین بار در ایران روی صحنه خواهد رفت. میترا زاهدی کارگردان و مدرس تئاتر در کشور آلمان بعد از گذشت ۳۶ سال از آخرین تجربه حضور روی صحنه تئاتر ایران، با نمایش «خرگوش…» براساس نمایشنامه «لاین لاین» اثر کولین سئرو، نویسنده معاصر فرانسه که تهیه‌کنندگی وحید کشاورز به صحنه تئاتر ایران بازمی‌گردد. نمایشنامه لاین لاین پیش از این در برخی کشورهای اروپایی با موفقیت به صحنه رفته اما تاکنون در ایران اجرایی نداشتنه است. در خلاصه داستان این اثر آمده است: به زودی بهتون می‌گم چه خونه خیلی کوچیک خانواده بسیار عجیب خرگوش جاجاست… شاید شما هم توش خاشیدا میترا زاهدی بیشتر این اثر را در برلین با بازیگران آلمانی روی صحنه برده و سال‌ها گذشته بقیتم این اجرای این نمایش با بازیگران ایرانی گرفته است. تمرین و آماده‌سازی نمایش «خرگوش…» تولید گروه تئاتر بازگشت از پاییز ۱۴۰۰ آغاز شده است و اکنون مراحل پایانی تمرین را سپری می‌کند. رویای شب نیمه تابستان، ملاقات بانوی سالخورده، آخرین شب بهرزاد، یادداشت‌های آقای کاف و وضعیت صفر از جمله آثار زاهدی در مقام کارگردان به شمار می‌روند.

هنرمند زن سیاهپوست شیر طلای بینال ونیز را به خانه برد

«سونیا بويس» هنرمند بریتانیایی برای یک اثر هنری چیدمان که در غرقه بریتانیا به نمایش گذاشته شد شیر طلای بینال ونیز، طولانی‌ترین و مهم‌ترین نمایشگاه بین‌المللی هنر معاصر را برای بریتانیا به ارمغان آورد. چیدمان «بویس» مجموعه‌ای از ویدئوها، کلاژها، قطعه‌های موسیقی و مجسمه‌ها را در برمی‌گیرد. «بویس» نخستین زن سیاه‌پوستی است که به‌عنوان نماینده بریتانیا در بینال ونیز حاضر می‌شود. این هنرمند در غرقه بریتانیا ویدئوهایی از پنج زن سیاه‌پوست موسیقی‌دان حین اجرای آکاپلار با نمایش گذاشته است. «ریچارد هیلیتون» آخرین هنرمند بریتانیایی بود که در سال ۱۹۹۳ برنده شیر طلای بینال ونیز شد. شیر طلای برترین هنرمند نمایشگاه اصلی بینال نیز دیگر جایزه بزرگ این رویداد هنری بود که روز شنبه به نمایشگاه اصلی بینال نیز در مسانگ آلمان اهدا شد. «لی» این جایزه را برای اثر هنری «دریافت کرد» که در ورودی «رستال» یکی از مکان‌های اصلی نمایشگاه قرار داده شده است.